

Bellaterra, 29 de juliol del 1962

Universitat Autònoma de Barcelona

Estimat fill:

El correu fa com els infants: així que l'alabes es desentona i perd la gràcia. Estava molt content de tenir puntualment carta teva durant fa quatre o cinc setmanes, vaig celebrar-ho en la meua darrera del passat diumenge, i el premi ha estat que aquesta setmana m'he quedat sense notícies. Segurament les tindrè demà. Alabat sigui Déu!

El passat dimecres, dia de Sant Jaume, tinguèrem invitats a dinar a Bellaterra els matrimonis Peypoch i Messeguer. Fou un dia memorable, històric per tal com en el curs de les llargues converses que tinguèrem en esment al vostre retorn, va quedar ben palesada la veritat de que aquesta vegada no somniem, sino que només ens separen unes quantes setmanes, que el renou de preparar-vos l'arribada farà més curtes.

D'antuvi he de comunicar-te, de part d'en Messeguer, que els plans que tenia traçats han sofert una gran modificació, amb motiu de l'arribada de la seva filla, que esperàven el mateix dia de Sant Jaume, per a ésser sotmesa a la cura de l'oculista Dr. Barraquer. Depèn del dictàmen que els doni i del règim que prescrivui, que romanguin mes o menys dies a Barcelona i vagin o no per aquests mons de Déu. La primera alteració que ha sofert el seu sojorn és el canvi d'Hotel. Ara s'estatgen al MARIA CRISTINA i sembla que serà el definitiu, mentre estiguin a Barcelona.

Bescanviarem impresions de tota mena, sobre la teua situació actual i passada; sobre el ferm propòsit de retornar, compartit amb il·lusió pels nens i per la Rosa; sobre les possibilitats -il·limitades!-, de consolidar ben aviat la teua situació; sobre els avantatges i els inconvenients de viure a Ciutat o en un poble de la rodalia; sobre la forma més convenient del viatge i sobre els problemes econòmics immediats. Pel que fa al pis que tens compromès traspassar, m'enguniejava pensar que si el que l'adquireix te determinat el dia de les noces, podria escuare's que fos abans de que en puguis prescindir del tot i així perdre l'oportunitat de vendre'l en condicions avantatjoses. Però ens digué en Messeguer que això no es problema, puix que, a partir del dia que et convingui podeu anar a habitar al seu pis, fins que retornin, que serà quan vosaltres ho tindreu tot a punt per a emprendre el viatge. També parlàrem de les coses que caldrà que us emporteu i de les que en podreu prescindir. Per a aconsellar-te espero conèixer la teua opinió, però m'avencó a dir-te que, roba particularment, porteu tota la que pogueu. Encara que en Messeguer, segons va dir, no calia carregar-se massa, perquè ací es pot adquirir més econòmicament que a Mèxic, creiem la mare i jo que cal evitar despeses, sobretot si d'allò que es tracta es de portar el que ja teniu. Altra cosa seria si l'haguessiu de comprar. Va parlar, també, de l'il·lusió que us faria dur la refrigeradora. Aquesta il·lusió es pot satisfer a Barcelona amb poc sacrifici: se'n troben de totes marques i capacitats, i de tots preus, amb unes facilitats de pagament assequibles a tothom. Les que carregar amb un fòtil vell n'adquirira un de nou, estalviant, de passada, les molesties del trasllat i les despeses. Encara que, fet i fet, només ens queden sis o set setmanes per a parlar-ne, ja en seguirem parlant, per a que pogueu preparar les coses amb el millor encert, economia i profit de les que us calgui desprendre-us.

En Joan va arribar anit de Lourdes. Per tant no estigué present a les converses. Però com que ens haurem de veure més vegades, ja tindran ocasió de tractar-lo. Especialment m'interessa que el tracti en Peypoch.

Bellaterra, 29 de juliol del 1962

a P. C.

Calc/042302
Full II

També explicarem a en Messeguer el motiu pel qual el nostre ajut econòmic no pot ésser més substancial. El casament d'en Joan ens lliga a obligacions i sacrificis ineludibles. Jo gaudeixo, certament, d'una bona situació, i la salut, fins ara, gràcies a Déu, m'ajuda a sostenir-la. Però tot depèn del que jo guanyo; no tenim més patrimoni que el que constitueix la casa de Bellaterra i tot el que podem fer per a contribuir al casament del Joan ha de sortir de les nostres economies. I gràcies, encara, que en Joan està molt ben situat i així ha pogut ja assegurar-se pis i podrà anar decorant-lo i amoblant-lo a despeses seves, aplicant-hi una bona part del que guanya. En Messeguer -en Peypoch, sobretot, i les dones-, se'n feren perfecte càrrec. Comptant, però, amb que el viatge -l'import del viatge-, te l'anticiparà; amb que també anticiparà, ací, a Barcelona, la quantitat que calgui com anticip al lloguer del pis, i el que tu recullis de la liquidació de les coses de les quals et despregui's, no existeix problema econòmic, sobretot si com vaig assegurar-los-hi, passats els primers dies de desorientació que un canvi tant profund t'ha de produir, guanyar-te la vida serà la cosa més fàcil del món. Perquè no es tracta pas, simplement, de que t'hagis de guanyar la vida, sino de poguer fer diners per a tornar els que t'hauràn deixat, i per a millorar l'satandard. No sé si t'ho he dit abans; En Cluselles, l'inefable "Tele", que va arribar amb la roba a l'esquena i s'assilà a casa el seu sogre (r.e.p.), avui habita una casa de propietat, el valor de la qual l'estimo per damunt dels dos mil.lions de pessetes; te cotxe i ha pujat cinc filles. Tot dibuixant, només! I es dona bona vida. Es dels que m'assegura que no cal pas que pateixis, per feina; perquè pels dibuixants que coneixen bé l'ofici, en sobra, pot triar-se i fer-se-la pagar. Es veu que es el sistema que li ha donat mes bon resultat.

Si demà rebo carta, telefonaré tot seguit a en Messeguer, segons convinguèrem. Sabré el dictàmen del Dr. Barraquer sobre la seva filla i, mes o menys, el que hagin decidit sobre els plans del viatge que realitzen. Jo l'he de tenir al corrent de les gestions que hem emprès, la mare i jo, per trobar pis. Per això, però, no et preocupis; segueix endavant tots els tràmits que calguin i decideix el dia de sortida sense pensar a decidir-te quan sapigues que ja hem trobat el què cerquem. No us quedareu al ras. Va dir-me en Messeguer que, a partir d'octubre, la Transatlàntica estableix una tarifa especial i que, potser encara, podries acollir-te a una de mes avantatjosa si ho informava favorablement el representant del Govern espanyol. Sigui com sigui determina el dia de sortida d'acord amb el programa que tingui establert la Companyia. Cal que jo ho sàpiga, també, amb tota l'antelació possible, per a preparar el meu viatge a Bilbao i altres coses.

Bé, Pere, Rosa, Nens! Totes les nostres il.lusions, totes les nostres esperances, totes les nostres converses i pensaments conflueixen en un mateix punt: la vostra tornada. Poguer abraçar-vos i tenir-vos aprop la resta de la nostra vida, per al gaudi i pel dolor, per a ajudar-nos, i aconhortar-nos, per a viure les hores felices dels èxits culturals dels nens i per a ofegar d'una vegada un enyorament que havíem temut que seria etern.

Una abraçada ben forta per a tots.